

priser omtrentlig er, kommer jeg dog til det Resultat, at den samlede Sum, der er foreslaaet til disse Folks Lønninger, er 5—6,000 Rbd. lavere, end den, naar man gaar ud fra, hvad de nuværende Lønninger ere, skulde være, og lavere — med et omtrent lignende Beløb —, end den efter Ministeriets Forslag vilde blive. Jeg troer, at dette, foruden at være temmelig haardt og ubilligt mod de vedkommende Personer, ikke er ret klogt handlet fra Statens Side. Det er jo ganske vist og maa være Enhver bekendt, at naar man betaler sine Arbeidere slet, faaer man slet Arbeide. En dygtig Haandværkers Arbeide er en Vare, der maa betales efter den gangbare Priis paa Markedet, hvis man vil have godt Arbeide, og det hjælper ikke at sige: Vi ville kun betale saa og saa Meget, thi der er da Andre, der sige: Vi ville betale Dig Mere. Staten er nødt til at optræde som Concurrent overfor de Private og da navnlig Skibsbyggerne, og naar det er givet, at disse lønne deres Arbeidere bethdeligt høiere, end Staten efter det her foreslaaede skulde lønne sine, saa vil Følgen deraf blive, at Orlogsværftet ikke faaer andre Folk end dem, som de Private vrage, med andre Ord, at den faaer maadelige, udelige og fremfor Alt misfornøiede Arbeidere; men dermed kan man ikke være tjent. Udvalget siger rigtignok, og naturligtvis med Rette, at de foreslaaede Udgifter til Marinen efter Ministeriets Opgivelse ville blive 100,000 Rbd. høiere end beregnet efter det tidligere Forslag, hvoraf 30—40,000 Rbd. ville gaae med til Lønningsforbedringer til Underofficererne, de menige Haandværkere, Arbeidsmænd m. fl. Paa samme Tid er der i et Bilag, der fulgte med Lovforslaget, opgivet, at Lønningerne efter det foreslaaede System ville andrage omtrent 17,000 Rbd. mindre end tidligere, og Forskjellen ligger da deri, at der i Ministeriets seneste Opgivelse er gjort Regning paa et langt større Antal private Haandværkere end før, hvilket er en nødvendig Følge af, at man indskrænker de faste Arbeideres Tal. Jeg troer, at der deri ligger et Bink om den rette Maade at gaae frem paa. De private Haandværkere ere, om jeg saa maa sige, det elastiske Element i Arbeidsstyrken; de udvides eller indskrænkes

efter de forhaandenværende Pengemidler. Finder man, at Udgiften til Arbeidsstyrken er for stor, bør man indskrænke de faste Arbeideres Tal, men ikke nedsætte Arbeidslønnen og derved faae maadeligt Arbeide. Jeg skal altsaa for mit Vedkommende holde fast ved Ministerens oprindelige Forslag og udtale det Ønske, at det ærede Thing vilde følge mig deri. Det er kun, fordi jeg ikke nærer overdrevne Forventninger i den Henseende, at jeg har tilladt mig at stille mine Underændringsforslag. Det er jo klart, at naar man, som jeg, anseer den Sum, der foreslaaes til Lønning af Haandværkerne og Arbeidsmændene, for at være for lav, saa har man kun to Veie at gaae, nemlig enten at faae Summen forhøiet eller faae Antallet af Marinearbejderne nedsat. Det Første har jeg ikke troet at kunne opnaae, og mit Forslag gaaer derfor ud paa at nedsætte Antallet af de faste Ffolk, der skulle holdes, og derimod give Ministeren frie Hænder til at holde saamange Ffolk, han kan, for den tilstaaede Sum, idet han betaler disse Ffolk efter, hvad der er ret og billigt, og efter, hvad Nutiden fordrer.

Med Hensyn til et Par andre af Udvalgets Ændringsforslag skal jeg ogsaa tillade mig at høre et Par Ord. Udvalget siger paa den første Side i Betænkningen, at det maa ansees for et rigtigt Princip, at Lønningsnormerne i begge Værn ere de samme. Dette er utvivlsomt et meget rigtigt Princip, men det forekommer mig, at Udvalget ved enkelte af sine Forslag ikke ganske har erindret det. Udvalget har for det Første foreslaaet en lille Forhøjelse i Afdraget for Huus. Nu kan det være ganske sandt, at det Afdrag, de Paagjældende hidtil have maattet lide, ikke staaer i noget rimeligt Forhold til Værdien af Husets Brug, og naar man derfor for de Meniges Vedkommende foreslaaer at forhøje dette Afdrag, er der i og for sig ikke Noget at indvende derimod; thi naar de faae Tillæg i Lønning istedet, kommer det dem jo ud paa Gæd. Men en saadan Bestemmelse er dog stiftet til at vække nogen Misfornøielse hos disse Ffolk; thi de have vel Die for, hvad der afdrages i deres Løn, hvorimod de ikke have Blikket henvendt paa, hvad der paa den anden Side bliver tillagt dem udover, hvad de tidligere have havt. Hvad Underofficererne